

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Craiu Nicolae și Pitic Mariana,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Drochia din 18 decembrie 2018 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

*Grigorița Andrei Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. instanța de fond: 09.02.2017 – 18.12.2018;

2. instanța de apel: 26.02.2019 – 22.01.2020;

3. instanța de recurs: 08.05.2020 – 04.08.2020.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 18 decembrie 2018, Grigorița Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 1 (un) an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate lui Grigorița Andrei cu stabilirea termenului de probă de 1 (un) an.

S-a obligat Grigorița Andrei să nu părăsească locul de trai fără acordul organului competent.

Conform art. 281 Cod de executare, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei de către Grigorița Andrei, inclus spre respectarea restricțiilor stabilite de instanță, s-a pus în sarcina Oficiului de probațiune Drochia a DE MJ Republica Moldova.

S-a admis parțial acțiunea civilă și s-a încasat de la Grigorița Andrei în beneficiul lui Darii Viorica - 20000 (douăzeci) mii lei cu titlu de prejudiciu moral și 3614,29 (trei mii șase sute patrusprezece, 29) lei.

2. *Potrivit sentinței s-a reținut că*, la data de 05.01.2015 ora 17.05, Grigorița Andrei deținând permis de conducere, conducând automobilul de model „Opel Astra” cu n/î xxxxx pe traseul R 40 km în s. Chetrosu r-nul Drochia, a încălcat pct. 45 lit. a), b), d), pct. 46, 47 alin. (1) lit. a) din „Regulamentul circulației rutiere” aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și neisprăvindu-se cu conducerea a tamponat pietonul Darii Viorica, cauzându-i traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin heatom subdura în regiunea occipitală, însoțită cu edem a țesuturilor moi în regiunea occipitală, ce se califică ca vătămare corporală medie.

Prin acțiunile sale imprudente, Grigorița Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal, caracterizată prin încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Drochia Robu Victoria, care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a încasa de la Grigorița Andrei în beneficiul statului a sumei de 3984 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor.

În motivarea apelului a invocat următoarele:

- instanța de judecată just a stabilit circumstanțele cauzei și corect a individualizat măsura de pedeapsă, însă neîntemeiat nu a dispus încasarea cheltuielilor aferente expertizelor medico-legale în comisie nr. xxx și raportului de expertiză judiciară autotehnică nr. xxx, solicitate de învinuitul Grigorița Andrei cu costul total de 3984 lei;

- în conformitate cu prevederile art. 227 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală;

- în conformitate cu prevederile art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului;

- instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare;

- cheltuielile legate de efectuarea expertizelor neîntemeiat nu au fost încasate de instanța de judecată, fiind ignorate prevederile art. 227-229 din Codul de procedură penală.

3.2. Avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Grigorița Andrei să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat următoarele:

- sentința este neîntemeiată și nefondată, statuându-se la baza emiterii acesteia lipsa cercetării obiective, complete și sub toate aspectele, ceea ce ar fi asigurat examinarea circumstanțelor cu valoare juridică și a probelor pertinente cu toate calitățile și semnele lor, examinarea tuturor versiunilor obiectiv posibile, care determină direcția activității probatorie și exclude unilateralismul și subiectivismul în cadrul procesual de probațiune;

- invocând prevederile art. 24 alin. (2), art. 314 Cod de procedură penală, a menționat că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu a fost săvârșită de către acesta, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și instanța a pronunțat o hotărâre ilegală de condamnare, faptei imputate i s-a dat o încadrare juridică greșită (acțiunile inculpatului nefondat au fost încadrate în norma penală);

- condamnarea lui Grigorița Andrei nu are la bază probe directe ce ar confirma săvârșirea de către acesta a infracțiunii imputate ci se bazează doar pe declarații confuze și simple presupuneri;

- la examinarea cauzei prima instanță a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, manifestat prin limitarea arbitrară a dreptului la apărare efectivă, limitarea accesului la „tribunal”, prin lăsarea fără examinare a argumentelor juridice ale părții apărării, încălcarea principiului imparțialității, precum și a principiului contradictorialității procesului penal, prin ce a încălcat prevederile art. 6 § 1 și 6 § 3, lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (2), art. 17 alin. (2), art. 19 alin. (1), art. 24 alin. (2), art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală;

- contrar prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, instanța nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar

totodată din punct de vedere al coroborării lor, deoarece unele probe n-au fost apreciate obiectiv (în speță declarațiile martorului Mîțu Sergiu, Țurcanu Veaceslav, Robu Viorel, Grigorița Alexei) și n-au fost înlăturate contradicțiile;

- prima instanță a dat o apreciere critică exclusiv a declarațiilor inculpatului, și poziției părții apărării, deși anume ele sunt coerente și consecvente, comparativ cu declarațiile părții vătămate Darii Viorica, care a făcut declarații contradictorii și confuze. Prin urmare, prima instanță și-a motivat soluția pe probe nepertinente, neconcludente, neveridice și deseori nule, în acest sens declarațiile părții vătămate Darii Viorica, care s-au dovedit a fi inconsecvente, confuze și incoerente;

- declarațiile date la faza urmăririi penale de către partea vătămată, conțin în ele divergențe esențiale în raport cu cele făcute în cadrul examinării cauzei penale de către instanța de fond;

- cât privește calificarea acțiunilor inculpatului Grigorița Andrei în temeiul prevederilor art. 264 alin. (1) Cod penal, prima instanță, urma să constate că acuzarea a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material, având în vedere că lipsește componența infracțiunii incriminate, mai mult nu există faptul infracțiunii art. 264 alin. (1) Cod penal, prima instanță, urma să constate că acuzarea a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material, având în vedere că lipsește componența infracțiunii incriminate, mai mult nu există faptul infracțiunii, or, Grigorița Andrei, nu poate fi subiect al acțiunilor imputate. Totodată, potrivit art. 51 alin. (2) Cod penal, răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, ceea ce lipsește în speța dată;

- prin omisiunea instanței judecătorești, actul justiției se dovedește a fi unul mimat, deoarece este grav încălcat dreptul inculpatului la o anchetă efectivă, la o investigație eficientă, la un proces echitabil și la egalitatea în arme, consfințite de art. 6, 13, 14 ale Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, au fost admise apelurile declarate de către procuror și avocatul inculpatului, sentința casată parțial, din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Grigorița Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

A fost respinsă solicitarea procurorului de încasare de la inculpatul Grigorița Alexei în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3884 lei.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a menționat că, verificând argumentele invocate în apel prin prisma probelor administrate și în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței, audiind participanții la proces, a ajuns la concluzia, că apelurile declarate de procurorul în Procuratura raionului Drochia, Robu Victoria și avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului Grigorița Andrei urmează a fi admise, cu casarea parțială a sentinței, din oficiu, în temeiul art. 409 alin. (1) Cod de procedură penală, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind încetarea procesului penal în baza art. 264 alin. (1) Cod penal din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, precum și respingerea solicitării procurorului de încasare de la inculpatul Grigorița Andrei a cheltuielilor judiciare în sumă de 3884 lei, reieșind din următoarele considerente expuse în prezenta decizie.

Instanța de apel a conchis că judecând prezenta cauză penală, instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv, circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Grigorița Andrei în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor inculpatului sub formă de încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal.

Soluția instanței de fond se bazează pe probele cercetate în cadrul procesului judiciar în instanța de fond, și anume: declarațiile părții vătămate Darii Viorica, a martorilor Țurcanu Veaceslav, Mîțu Sergiu, Robu Viorel, precum și prin elementele de fapt dobândite din rezultatele acțiunilor procesuale, conținute la materialele cauzei penale, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, cât și suplimentar în ședința instanței de apel în prezența inculpatului.

Instanța de apel a apreciat că probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului Grigorița Andrei în faptele stabilite și reținute de către instanța de fond, iar inculpatul nu a prezentat instanței de apel probe în confirmarea nevinovăției lui.

Instanța de apel a indicat că nu poate fi reținut în favoarea inculpatului argumentul invocat în apelul declarat referitor la faptul, că pe cauză nu sunt probe directe care ar confirma săvârșirea de către inculpat a infracțiunii, sentința fiind bazată pe declarații confuze și simple presupuneri, că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă pe care nu a comis-o, iar probele prezentate nu dovedesc vinovăția în comiterea infracțiunii

incriminate, prin urmare, totalitatea probelor cercetate în instanță nu au dovedit că Grigorița Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal RM.

Afirmațiile invocate de către avocat în apelul declarat, precum că inculpatul Grigorița Andrei nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat, că de fapt nu a săvârșit infracțiunea incriminată, că instanța nu a dat apreciere obiectivă declarațiilor inculpatului și probelor apărării, în acest aspect Colegiul penal consideră că aceste afirmații sunt cu caracter declarativ și ca un mod de apărare în vederea eschivării de răspundere penală, declarațiile inculpatului fiind combătute prin totalitatea de probe administrate și puse just de către instanța de fond la baza sentinței de condamnare.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Grigorița Andrei în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui de către instanța de fond nu echivalează cu achitarea lui, după cum se solicită în apelul declarat, deoarece probele prezentate în spriginul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Instanța de fond just a apreciat că pe cauză sunt suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu coroborează între ele și care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în fapta infracțională reținută în sarcina lui.

După verificarea suplimentară a probelor materiale, instanța de apel a constatat, că argumentele invocate în apelul declarat sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei.

Partea vătămată Darii Viorica a declarat, că mergînd pe marginea traseului a fost lovită din spate de o mașină pe care nu a observat-o, în urma cărui fapt și-a pierdut cunoștința.

Declarațiile ultimei sunt confirmate și întărite și prin rapoartele de expertiză efectuate pe cauză în privința părții vătămate Darii Viorica (f.d. 28, 31, 59,106-113, vol. I).

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat, că instanța de fond corect și întemeiat a statuat declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați pe cauză, iar împrejurările relatate de partea vătămată și martori și-au găsit confirmare prin restul probelor administrate și puse la baza sentinței de condamnare.

Instanța de apel a apreciat că este neîntemeiată și nemotivată solicitarea invocată în apel de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care a dispune achitarea inculpatului, dat fiind faptul că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate și temeieri de achitare instanța de apel nu a constatat în situația când probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina lui Grigorița Andrei în crima stabilită de instanța de fond.

Totodată, instanța de apel a constatat temeiurile prevăzute de art. 53 pct. g), art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, art. 275 pct. 4), art. 332 alin. (1), art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, de încetare a procesului penal în privința lui Grigorița Andrei în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

La adoptarea soluției, instanța de apel a operat cu prevederile art. 53 lit. g) Cod penal, potrivit căreia persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: g) prescripției de tragere la răspundere penală.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Instanța de apel a menționat și prevederile art. 60 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care: 4) a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Prevederile art. 16 alin. (3) Cod penal, stabilesc că infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

Sanțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, sub formă de încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, se pedepsește cu amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu sau fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani, astfel se califică ca fiind infracțiune ușoară.

Astfel, de la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal au trecut mai mult de 5 ani, astfel, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, instanța de apel a considerat necesar a admite apelul declarat, dispunând încetarea procesului penal în privința lui Grigorița Andrei în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Totodată, instanța de apel a indicat că deși instanța de fond în motivarea sentinței a indicat că respinge solicitarea procurorului de încasare din contul inculpatului Grigorița Andrei în beneficiul statului a cheltuielilor suportate pe cauza penală, în dispozitivul sentinței nu face mențiunea respectivă, eroare care urmează a fi corectată de către instanța de apel.

Instanța de apel a conchis că, argumentele invocate de către procuror în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare în mărime de 3984 lei au fost suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale în comisie nr. 407 în privința părții vătămate Darii Viorica și expertiza autotehnică nr. 968, or art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală prevede expres cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării expertizelor) stipula, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat, că infracțiunea a fost comisă de către inculpatul Grigorița Andrei la data de 15.01.2015, adică până la modificările operate în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală din data de 09.02.2018, considerente din care s-a constatat că, la data săvârșirii infracțiunii nu erau în vigoare modificările referitor la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor suportate pe cauză pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Astfel, solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului a fost respinsă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor instanțelor judecătorești inferioare, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Grigorița Andrei.

În motivarea cererii de recurs indică următoarele motive:

- inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu a fost săvârșită de către acesta, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și instanța a pronunțat o hotărâre ilegală de condamnare, faptei imputate i s-a dat o încadrare juridică greșită (acțiunile inculpatului nefondat au fost încadrate în norma penală);

- condamnarea lui Grigorița Andrei nu are la bază probe directe ce ar confirma săvârșirea de către acesta a infracțiunii imputate, ci se bazează doar pe declarații confuze și simple presupuneri;

- la examinarea speței, prima instanță a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, manifestat prin limitarea arbitrară a dreptului la apărare efectivă, limitarea accesului la „tribunal”, prin lăsarea fără examinare a argumentelor juridice ale părții apărării, încălcarea principiului imparțialității, precum și a principiului contradictorialității procesului penal;

- contrar prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, instanța nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar totodată din punct de vedere al coroborării lor, deoarece unele probe n-au fost apreciate obiectiv în speță: declarațiile martorului Mîțu Sergiu, Țurcanu Veaceslav, Robu Viorel, Grigorița Alexei și n-au fost înlăturate contradicțiile;

- instanțele inferioare au dat a apreciere critică a declarațiilor inculpatului, și poziției apărării, deși anume ele sunt coerente și consecvente, comparativ cu declarațiile părții vătămate, Darii Viorica, care a făcut declarații contradictorii și confuze. Prin urmare, instanțele ierarhic inferioare și-au motivat soluția prin probe nepertinente, neconcludente, neveridice și deseori nule, în acest sens declarațiile părții vătămate, Darii Viorica, care s-au dovedit a fi inconsecvente, confuze și incorecte;

- declarațiile date la faza urmăririi penale de către partea vătămată, conțin în ele divergențe esențiale în raport cu cele făcute în cadrul examinării cauzei penale de către instanța de fond, susținute pe deplin de către instanța de apel;

- cât privește calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, instanțele ierarhic inferioare urmau să constate că acuzarea a încălcat și aplicat eronat normele de drept material, având în vedere că lipsește componența infracțiunii incriminate, mai mult nu există faptul infracțiunii.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului Chișca Maxim în numele inculpatului, a depus procurorul, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este în măsură să desființeze hotărârea recurată și întemeiază dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul penal lărgit reține că, drept temei pentru declararea recursului, recurentul indică pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocatul Chișca Maxim, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea inculpatului pe art. 264 alin. (1) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat inculpatul Grigorița Andrei, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, nefiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Grigorița Andrei în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Totodată, Colegiul statuează că, potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel prin decizia din 22 ianuarie 2020, a admis apelurile procurorului și a părții apărării, a casat parțial sentința, inclusiv din alte motive, potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

„A dispus încetarea procesului penal în privința lui Grigorița Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Respinsă solicitarea procurorului de încasare de la inculpatul Grigorița Alexei în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3884 lei.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.”

În acest sens, Colegiul penal lărgit ține să reaminte că, conform prevederilor art. 60 alin. (1) Cod penal, *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene (...)*”.

În contextul celor enunțate, Colegiul constată o disconcordanță între conținutul normei în temeiul căreia instanța de apel a pronunțat o decizie prin care inculpatul a fost liberat de răspundere penală și conținutul dispozitivului deciziei potrivit căruia s-a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului Grigorița Andrei în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la judecarea apelului a comis erori de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată, Colegiul penal lărgit indică că eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Chișca Maxim în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2020, în privința lui **Grigorița Andrei Xxxxx**, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțarea integrală la **03 septembrie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana

Craiu Nicolae

Pitic Mariana